Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt X.

Wydany i rozesłany dnia 25 Października 1854.

38.

Kaiserliches Patent vom 27. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 256, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die direkten Steuern für das Verwaltungsjahr 1855 ausgeschrieben werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem rc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau, Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul. Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg rc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien rc. rc.

Zur Bedeckung der Staatserfordernisse im Verwaltungsjahre 1855 finden Wir, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, Folgendes anzuordnen:

1. Im Verwaltungsjahre 1855 sind die Grundsteuer, die Gebäudesteuer, die Erwerbsteuer und die Einkommensteuer sammt den Zuschlägen zu diesen Steuern, in dem Ausmaße und nach den Bestimmungen, wie sie für das Verwaltungsjahr 1854 vorgeschrieben wurden, zu entrichten, soweit nicht mit den folgenden Bestimmungen des gegenwärtigen Patentes eine andere Anordnung getroffen wird.

2. Den Kronländern und Landestheilen, in welchen die Grundsteuer nach den Ergebnissen des stabilen Katasters mit Sechzehn Gulden von Hundert Gulden des Reinertrages als ordentliche Steuer umzulegen ist, wird für das Verwaltungsjahr 1855 auch der die ehemaligen Kreise Chrudim und Czaslau umfassende Landestheil Unseres Königreiches Böhmen, in welchem der stabile Kataster nunmehr beendet ist, beigezählt.

3. In den Königreichen Kroazien und Slawonien wird, in Gemäßheit Unseres Patentes vom 6. September 1853, die Grundsteuer im Verwaltungsjahre 1855 mit Sechzehn Gulden von Hundert Gulden Reinertrag des provisorischen Katasters umgelegt.

38.

Cesarski Patent z dnia 27 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa. Część LXXXV., Nr. 256, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujący w całym obrębie Państwa,

którym rozpisują się podatki bezpośrednie na rok administracyjny 1855.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Król Jerozolimy etc.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnéj i dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga etc.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii etc. etc.

Celem pokrycia potrzeb Państwa w roku administracyjnym 1855, rozporządzamy niniejszém, po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasięgnieniu zdania Naszéj Rady Państwa, co następuje:

1. W roku administracyjnym 1855 opłacony będzie podatek od gruntu, budynków, zarobku i dochodów wraz z dodatkami doń należącemi, w tym wymiarze i wedle tych postanowień, jakie przepisane były na rok administracyjny 1854, o ile nie jest co innego zarządzoném następującemi postanowieniami patentu niniejszego.

2. Do krajów koronnych i części krajowych, w których podatek gruntowy rozłożony być ma wedle wynikłości stałego katastru po szesnaście Złotych Reńskich od sta ZłR. jako podatek zwyczajny, na rok administracyjny 1855 policzyć należy także i tę część Naszego królestwa Czeskiego, która obejmuje dawniejsze obwody Chrudzim i Czasławę, i w którym obecnie jest kataster stały ukończony.

3. W królestwach Kroacyi i Slawonii rozłożony zostaje podatek gruntowy w roku administracyjnym 1855 po szesnaście Złotych Reńskich od sta ZłReń. czystego dochodu katastru prowizorycznego, stósownie do Patentu Naszego z dnia 6 Września 1853.

4. Für Unser Großfürstenthum Siebenbürgen setzen Wir, in Erwägung der daselbst noch einstweilen fortdauernden Besteuerungsverhätnisse, fest, daß die Grundsteuer für das Verwaltungsjahr 1855 mit zehn Perzent des, durch die Erhebungen des Grundsteuer-Provisoriums ermittelten Reinertrages bemessen werde, und daß dagegen vom 1. November 1854 an aufzuhören haben:

a) die Appertinenzialtaxen;

b) die Viehtaxen von dem Vieh, das sich nicht im Auslande auf der Weide befindet;

c) die Taxen von Privatproventen. Diese Proventen haben aber, soweit dieselben nicht durch die Grundsteuer getroffen werden, vom 1. November 1854 an, der Einkommensteuer zu unterliegen;

d) die Einkommensteuer vom Erträgnisse der Waldungen.

Die übrigen hier nicht aufgeführten, in dem bisherigen siebenbürgischen Steuersisteme oder Unseren nachgefolgten Anordnungen gegründeten direkten Abgaben, haben dagegen einstweilen, sowohl in ihrer Einrichtung, als ihrem bisherigen Ausmaße, ungeändert zu bleiben.

Unser Finanzminister ist mit der Ausführung Unserer gegenwärtigen Anordnungen beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am 27. September im Eintausend achthundert vier und fünfzigsten, Unserer Reiche im sechsten Jahre.

Franz Joseph m. p. **(L. S.)**

Gr. Buol-Schauenstein m. p. Freiherr v. Baumgartner m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

39.

Kundmachung des Finanzministeriums v. 29. Septemb. 1854,

über die probeweise Einführung der Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisazion der Zollämter und der Grenzwache im Kameralbezirke Innsbruck vom 31. Oktober 1854 angefangen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 257, ausgegeben am 12. Oktober 1854.

40.

Verordnung des Armee-Ober-Kommando v. 1. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 258, ausgegeben am 12. Oktober 1854).

wodurch im Einverständnisse mit dem Justizministerium das Verfahren geregelt wird, welches von den Strafgerichten des Zivilstandes im Namen der zuständigen Militärbehörde in jenen Fällen zu beobachten ist, wenn beurlaubte Soldaten oder Reservemänner, außer der Zeit der aktiven Dienstleistung, sich einer strafbaren Handlung schuldig machen.

Zur Erzielung eines schnelleren Verfahrens in jenen Fällen, in welchen beurlaubte Soldaten oder Reservemänner, außer der Zeit der aktiven Dienstleistung,

4. Dla Naszego Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego stanowimy, z uwagi na stósunki opodatkowania, chwilowo tamże jeszcze istniejące, iż podatek gruntowy na rok administracyjny 1855 wymierzonym być ma po dziesięć procentów od dochodu czystego, wypośrodkowanego drogą dochodzeń prowizoryum podatku gruntowego, a zaś z dniem 1 Listopada 1854 ustać mają:

a) taksy appertynencyalne;

b) taksy od bydła nie znajdującego się za granicą na paszy;

c) taksy od prowentów prywatnych. Prowenta te atoliż, o ile nie są podatkiem gruntowym nałożone, ulegać będą z dniem 1 Listopada 1854 podatkowi od dochodów;

d) podatek od dochodu z lasów.

Inne zaś podatki bezpośrednie, tu nie wyszczególnione, uzasadnione w dotychczasowym systemie podatków siedmiogrodzkim lub w następnych rozporządzeniach Naszych, pozostają tymczasem jeszcze niezmienne, tak co do urządzenia jak co do dotychczasowego wymierzenia.

Nasz Minister Finansów poleconém sobie ma przeprowadzenie niniejszych rozporządzeń Naszych.

Dan w Naszém główném i rezydencyonalném mieście Wiédniu d. 27 Września w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania w roku szóstym.

Franciszek Józef m. p. **(L. S.)**

Hr. ***Buol-Schauenstein*** m. p. ***Baumgartner*** m. p.

Za Najwyższym rozkazem:

Ransonnet m. p.

39.

Obwieszczenie Ministerstwa Finansów z dnia 29 Września 1854,

w przedmiocie zaprowadzenia na próbę urządzeń związku celnego co się tyczy organizacyi urzędów celnych i straży granicznéj w okręgu kameralnym Inspruku, począwszy od dnia 31 Października 1854.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV., Nr. 257, wydaną dnia 12 Paźdź. 1854.

40.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojsk z dnia 1 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV., Nr. 258, wydana dnia 12 Października 1854),

regulujące w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości postępowanie, jakie zachować winny sądy karne stanu cywilnego w imieniu właściwéj władzy wojskowéj w tych przypadkach, gdy urlopowani żołnierze lub rezerwowcy, zewnątrz czasu rzeczywistéj służby winnymi się stają czynu kary godnego.

Dla osiągnienia prędszego postępowania w przypadkach, w których urlopowani żołnierze lub rezerwowcy, zewnątrz czasu rzeczywistego służbowania, win-

einer strafbaren Handlung sich schuldig machen, wird, im Einvernehmen mit dem Ministerium der Justiz, Folgendes verordnet:

In Fällen, in welchen beurlaubte Soldaten oder Reservemänner, außer der Zeit der aktiven Dienstleistung, einer strafbaren Handlung beschuldiget werden, und das zuständige Militärgericht, wegen seiner Entfernung, die Erhebung des Thatbestandes nicht mit jener Schnelligkeit bewirken kann, ohne welche vielleicht die Beschaffenheit des Thatbestandes sich verändern, oder das Verfahren gehemmt werden würde, überhaupt in allen Fällen, wo Gefahr am Verzuge steht, haben jene Zivilgerichte, welche kompetent wären, wenn die strafbare Handlung von einer Person des Zivilstandes verübt worden wäre, wie dieses bereits mit dem Hofdekrete vom 24. Juni 1808, Nr. 847, Justiz-Gesetzsammlung, und vom 15. Oktober 1819, Nr. 1614, Justiz-Gesetzsammlung (kundgemacht den Militärbehörden mit dem hofkriegsräthlichen Zirkulare vom 28. September 1819, W. 940, Militär-Gesetzsammlung, Nr. 219), angeordnet war, die Erhebung des Thatbestandes vorzunehmen, nöthigenfalls der Person des Thäters sich zu versichern, und unter Anschluß sämmtlicher Vorerhebungs-Akten, der zuständigen Militärbehörde die weiteren Verfügungen, insbesondere hinsichtlich der Einlieferung des Beschuldigten, zu überlassen.

Wenn ein Militärgericht im Orte der That anwesend ist, so steht die Erhebung derselben nur diesem zu.

Die aus dieser Amtshandlung den Zivilgerichten erwachsenen Kosten hat das Militär-Ärar zu tragen, und es hat deren Vergütung ohne Anstand zu erfolgen, wenn das Kostenverzeichniß von dem Präsidenten des Gerichtshofes erster Instanz, in dessen Sprengel die Amtshandlung von was immer für einem Untersuchungsgerichte vorgenommen wurde, bestätiget ist.

Die Verordnung des Kriegsministeriums vom 8. November 1851, J. 7191, Armee-Verordnungsblatt, Nr. 112, wornach der Kostenersatz nicht stattfindet, wenn von Zivilgerichten verhaftete Personen erst nach erhaltener näherer Aufklärung über ihre militärische Eigenschaft an ein Militärgericht abgegeben werden, bleibt noch ferner in Wirksamkeit.

In Verhinderung Seiner kaiserlich-königlichen Hoheit des Herrn Erzherzogs:

Graf Wratislaw m. p.,

Feldmarschal.

41.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 259, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über die von den Lottogewinnsten zu entrichtende Gebühr und die Art und Weise ihrer Entrichtung.

nymi się stają czynu kary godnego, rozporządza się w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości co następuje:

W przypadkach, w których urlopowani żołnierze lub rezerwowcy, zewnątrz czasu rzeczywistego służbowania, o czyn karygodny obwinionymi zostają, a właściwy sąd wojskowy, dla oddalenia swego, nie jest w stanie dochodzić stanu rzeczy z tą prędkością, bez któréjby może istota rzeczy zmienioną lub postępowanie wstrzymaném było, w ogólności we wszystkich przypadkach, gdzie przewłoka niebezpieczeństwem grozi, obowiązane są sądy cywilne, któreby właściwe były, gdyby czyn karygodny popełnionym został przez osobę ze stanu cywilnego, w miarę, jak to już rozporządzoném było dekretem Nadwornym z d. 24 Czerwca 1808 N. 847 zbioru ustaw sądowych, tudzież z d. 15 Października 1819, N. 1614 zbioru ustaw sądowych (obwieszczonym dla Władz wojskowych okólnikiem Nadwornéj Rady wojskowéj z d. 28 Września 1819, W. 940, zbioru ustaw wojskowych N. 219), przedsiębrać dochodzenie stanu rzeczy, w razie potrzeby zabezpieczyć się osoby sprawcy, i przy zakomunikowaniu wszelkich aktów śledczych przygotowawczych, dalsze rozporządzenia pozostawić właściwéj Władzy wojskowéj, mianowicie co się tyczy przystawienia obwinionego. Jeżeli istnieje w miejscu czynu sąd wojskowy, dochodzenie do niego tylko należy.

Koszta z téjto urzędowéj czynności sądom cywilnym urosłe, sąd wojskowy ponosić będzie, których wynagrodzenie bez wszelkiéj trudności nastąpić winno, jak skoro wykaz kosztów potwierdzonym jest przez Prezydenta Trybunału piérwszéj Instancyi, w którego okręgu czynność urzędowa przedsięwziętą została przez którybądź sąd śledczy.

Rozporządzenie Ministerstwa wojny z d. 8 Listopada 1851, J. 7191, Dziennik rozporządzeń wojskowych, N. 112, w skutek którego nie ma miejsca wynagrodzenie kosztów, gdy uwięzione przez sądy cywilne osoby, oddane będą do sądu wojskowego dopiéro po otrzymaném bliższém wyjaśnieniu, że są ze stanu wojskowego, pozostaje i nadal jeszcze w swéj mocy.

W przeszkodzeniu Jego Cesarsko-Królewskiéj Wysokości Arcyksięcia Pana

Hrabia ***Wratislaw*** m. p.
Feldmarszałek.

41.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 6 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXV, N. 259, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach Koronnych,

o należytości, mającéj być opłacaną od wygranéj w Loteryi, tudzież o sposobie jéj opłacenia.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 10. Februar 1853 anzuordnen geruht, daß von jenen Parteien, welche Lottogewinnste zu erheben in dem Falle sind, nach dem Gewinnstbetrage die in der Skala II der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgeschriebene Gebühr von jenem Zeitpunkte angefangen einzuheben sei, in welchem die Einführung der Stempelmarken stattfindet.

Da zu Folge Verordnung dieses Ministeriums vom 29. September 1854 der gedachte Zeitpunkt auf den 1. November 1854 festgesetzt ist, so können Lottogewinnste nach dem 31. Oktober 1854 nur gegen Entrichtung der skalamäßigen Gebühr erhoben werden. Zu diesem Zwecke hat die Partei, welche den Gewinnst erhebt, auf dem Rücken der Ausfertigung über die geleistete Spiel-Einlage diejenige Stempelmarke vorschriftmäßig zu befestigen, welche der Gebühr von dem zu erhebenden Lottogewinnste entspricht.

Baumgartner m. p.

42.

Verordnung des Justizministeriums vom 7. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 260, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch die Bestimmungen des Erlaßes vom 14. Oktober 1850, Nr. 393 des Reichs-Gesetzblattes, hinsichtlich der unmittelbaren Korrespondenz der Gerichte mit den k. k. Gesandtschaften in Beziehung auf Requisizionsschreiben, welche an die k. k. Gesandtschaft in Paris ergehen, theilweise abgeändert werden.

Zur Ersparung bedeutender Auslagen, welche aus der unmittelbaren Korrespondenz der Gerichte mit der k. k. Gesandtschaft in Paris in Folge des Erlasses vom 14 Oktober 1850, Nr. 393 des Reichs-Gesetz-Blattes, entstanden sind, findet das Justizministerium, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Äußern, anzuordnen, daß jene Requisizions- oder sonstigen Dienstschreiben der Gerichte an die k. k. Gesandschaft in Paris, bei welchen es sich lediglich um einfache Zustellungen an österreichische oder fremde Staatsangehörige, um Ertheilung von Auskünften oder um andere Verfügungen von geringerer Erheblichkeit handelt, wenn der Gegenstand nicht dringender Natur ist, durch die Vermittlung der Ministerien der Justiz und des Äußern an ihre Bestimmung zu befördern seien. Dagegen hat auch in Fällen von geringerer Wichtigkeit, wo jedoch die Natur des Gegenstandes Beschleunigung nothwendig macht, die unmittelbare Korrespondenz mit der k. k. Gesandtschaft in Paris stattzufinden.

In Ansehung der Requisizionen, welche die Vornahme erheblicher gerichtlicher Akte in Frankreich zum Gegenstande haben, ist sich nach der Verordnung des Justizministeriums vom 20. März 1852, Nr. 74 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu benehmen.

Freiherr von Krauß m. p.

Najwyższém postanowieniem z dnia 10 Lutego 1853 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. k. Apostolska Mość rozkazać, ażeby od stron, podnoszących wygrane, w Loteryi, ściągnioną została należytość wedle kwoty wygranéj, przepisana w skali II. ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850, począwszy od téj chwili, w któréj zaprowadzonemi będą marki stęplowe.

A gdy więc w skutek rozporządzenia Ministerstwa tego z dnia 29 Września 1854 zaprowadzenie znaczków stęplowych na 1 Listopada ustanowioném jest, przeto wygrane w Loteryi podnoszone być mogą po dniu 31 Października 1854 tylko za spłaceniem należytości, wedle skali wymierzonéj. Tym końcem osoba, wygraną podnosząca, przylepić ma na odwrotnéj stronie potwierdzenia uiszczonéj wkładki gry tę markę stęplową w sposób przepisany, jaka odpowiada należytości od wygranéj w Loteryi podnieść się mającéj.

Baumgartner m. p.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 7 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXV, N. 260, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach Koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego w części zmienione zostają postanowienia rozrządzenia z d. 14 Października 1850, N. 393 Dziennika Praw Państwa co do bezpośredniéj korrespondencyi sądów z C. K. poselstwami pod względem pism rekwizycyjnych, do C. K. poselstwa w Paryżu wystósowanych.

Dla oszczędzenia znacznych wydatków, powstałych z bezpośredniéj korrespondencyi sądów z C. K. poselstwem w Paryżu w skutek rozrządzenia z d. 14 Października 1850, N. 393 Dziennika Praw Państwa, widzi się Ministeryum Sprawiedliwości spowodowaném, w porozumieniu z Ministerstwem spraw zewnętrznych rozporządzić, ażeby pisma rekwizycyjne lub inne służbowe sądów do C. K. poselstwa w Paryżu, przy których rzecz się ma li tylko o pojedyncze doręczenia przynależącym Państwa Austryackiego lub Państwa obcego, o udzielenie wiadomości lub o inne rozporządzenia pomniejszéj wagi, jeżeli przedmiot nie jest nagłym, przesyłane były do miejsca przeznaczenia przez pośrednictwo Ministeryów sprawiedliwości i spraw zewnętrznych. Przeciwnie zaś nawet i w przypadkach mniejszéj wagi, gdzie tylko natura przedmiotu wymaga przyspieszenia, miejsce mieć winna bezpośrednia korespondencya z C. K. poselstwem w Paryżu.

Co się tyczy rekwizycyj, których przedmiotem jest przedsięwzięcie ważnych aktów sądowych w Paryżu, stósować się należy do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z d. 20 Marca 1852, N. 74 Dziennika Praw Państwa.

Baron ***de Kraus*** m. p.

43.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 261, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme von Dalmazien,

betreffend die, bei der Erzeugung des Bieres in den geschlossenen Städten, und bei der Einfuhr von Bier in dieselben zu entrichtenden Gebühren, dann die Gebührenrückvergütung bei der Ausfuhr von Bier aus diesen Orten.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 26. August 1854 in den Bestimmungen der §§. 6 und 7 des Finanzministerial-Erlasses vom 19. Dezember 1852 (Reichs- Gesetz- und Regierungs-Blatt vom Jahre 1852, LXXIX. Stück, Nr. 264), rücksichtlich der bei der Erzeugung des Bieres in den geschlossenen Städten, und bei der Einfuhr vom Biere in dieselben zu entrichtenden Gebühren, Aenderungen eintreten zu lassen geruht, nach welchen unter gleichzeitiger Berichtigung zweier im §. 7 des erwähnten Finanzministerial-Erlasses in den Bestimmungen über die Rückvergütungsgebühren bei der Ausfuhr von Bier aus den geschlossenen Städten angesetzten Beträge, diese beiden Paragraphe folgendermaßen zu lauten haben:

§. 6.

Für die Biererzeugung in den geschlossenen Städten ist einmal die einfache mit dem §. 5 für das Kronland, in welchem sich diese Städte befinden, bemessene Gebühr zu entrichten; überdieß aber ist in den geschlossenen Städen für jeden wirklich erzeugten Eimer (Quintale) Bier, somit, wenn eine Verdünnung vorgenommen werden soll, für jeden der nach §. 17 zur Herstellung im Wege der Verdünnung anzumeldenden Eimer (Quintale) ein fixer Betrag, welcher vom Eimer für Wien in fünf und vierzig und $\frac{\text{Einem}}{\text{halben}}$ Kreuzer K. M., für Prag in Ein und zwanzig und $\frac{\text{Einem}}{\text{Achtel}}$ Kreuzer K. M., für Lemberg in sechzehn und $\frac{\text{Einem}}{\text{Viertel}}$ Kreuzer K. M., für die übrigen nicht lombardisch-venezianischen geschlossenen Städte, außer Ofen mit Alt-Ofen, Pesth und Preßburg, in zwei und zwanzig und $\frac{\text{Drei}}{\text{Viertel}}$ Kreuzer K. M., dann vom Quintale metrico netto für Mailand und Venedig in drei Lire und sieben und siebenzig Centesimi, in den übrigen geschlossenen Städten des lombardisch-venezianischen Königreichs in Einer Lira und acht und achtzig und $\frac{\text{Einem}}{\text{halben}}$ Centesimo besteht, als Zuschlag einzuheben.

§. 7.

Dieser nämliche fixe Betrag ist auch bei der Einfuhr vom Bier in die oben genannten geschlossenen Städte vom Eimer zu 120 Wiener Pfunden sporco, und rücksichtlich vom Quintale metrico netto zu 111.6 Kilogrammen sporco gerechnet zu entrichten.

43.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 8 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV., Nr. 261, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Dalmacyi,

co się tyczy należytości opłacać się mających przy wyrobie piwa w miastach zamkniętych i przy wprowadzeniu piwa do takowych, tudzież co się tyczy zwrócenia należytości przy wywózce piwa z miejsc tych.

Najwyższém postanowieniem z dnia 26 Sierpnia 1854 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość rozporządzić zmiany w postanowieniach §§. 6 i 7 Rozporządzenia Ministerstwa Finansów z dnia 19 Grudnia 1852 (Dziennik Praw Państwa i Rządu z roku 1852. Część LXXIX, Nr. 264), co do należytości opłaconemi być mających przy wywarze piwa w miastach zamkniętych, i przy wprowadzeniu piwa do takowych, w skutek czego więc z jednoczesném sprostowaniem dwóch kwot, ustanowionych w §. 7. wspomnionego rozporządzenia Ministerstwa Finansów co się tyczy postanowień o należytościach powrotnych przy wywozie piwa z miast zamkniętych, oba rzeczone paragrafy opiewać będą w sposób następujący:

§. 6.

Za wyrabianie piwa w miastach zamkniętych opłaconą być ma nasamprzód pojedyncza należytość, wymierzona §. 5. dla tego kraju koronnego, w którym się miasta rzeczone znajdują; nadto zaś w miastach zamkniętych jako dopłata pobieraną być ma od każdego rzeczywiście wyróbionego wiadra (Quintale) piwa, a więc gdy rozpuszczenie ma być przedsięwziętem, od każdego wedle §. 17. do przysposobienia w drodze rozpuszczenia zameldowanego wiadra (Quintale) kwota stała, która od wiadra dla Wiédnia wynosić ma *czterdzieści pięć i pół krajcara mon. konw.*, dla Pragi *dwadzieścia jeden i jednę ósmą krajcara mon. konw.*, dla Lwowa *szesnaście i jednę czwartą krajcara mon. konw.*, dla innych nie Lombardzko-Weneckich miast zamkniętych, oprócz Budy z Starą-Budą, Pesztu i Preszburga *dwadzieścia dwa i trzy czwarte krajcarów mon. konw.*, tudzież od *quintale metrico netto* dla Medyolanu i Wenecyi *trzy liry i siedmdziesiąt siedm centezymów*, w innych zamkniętych miastach królestwa Lombardzko-Weneckiego *jednę lirę i ośmdziesiąt ośm i pół centezima.*

§. 7.

Taka sama stała kwota opłacona być ma także przy wprowadzeniu piwa do wyż wspomnionych miast zamkniętych od wiadra licząc po 120 funtów wiédeńskich *sporco*, a względnie od *quintale metrico netto* licząc po 111.6 kilogramów *sporco.*

Bei der Ausfuhr vom Bier aus den geschlossenen Städten werden zurückvergütet:

a) Vom Eimer zu 120 Wiener Pfunden sporco: in Wien acht und dreißig und $\frac{\text{Ein}}{\text{halber}}$ Kreuzer K. M.; in Prag siebenzehn $\frac{\text{sieben}}{\text{Achtel}}$ Kreuzer K. M.; in Lemberg dreizehn und $\frac{\text{Drei}}{\text{Viertel}}$ Kreuzer, in den übrigen nicht lombardisch-venezianischen geschlossenen Städten, außer Ofen mit Alt-Ofen, Pesth und Preßburg, neunzehn und $\frac{\text{Ein}}{\text{Viertel}}$ Kreuzer K. M.

b) vom Quintale metrico netto, zu 111.6 Kilogrammen sporco gerechnet: in Mailand und Venedig drei österreichische Lire und neunzehn Centesimi, in den übrigen lombardisch-venezianischen geschlossenen Städten Eine Lira und neun und fünfzig und $\frac{\text{Ein}}{\text{halber}}$ Centesimo.

Diese geänderten Bestimmungen werden zugleich mit den §§. 1—5 und 8—20 des, am Eingange erwähnten Finanzministerial-Erlasses in Wirksamkeit treten.

Baumgartner m. p.

Przy wywozie piwa z miast zamkniętych nazad powrócone będą:

a) Od wiadra po 120 funtów wiédeńskich *sporco* w Wiédniu *trzydzieści ośm i pół krajcara mon. konw.;* w Pradze *siedmnaście i siedm ósmych krajcara mon. konw.;* we Lwowie *trzynaście i trzy czwarte krajcara*, w innych miastach nie Lombardzko-Weneckich oprócz Budy z Starą-Budą, Pesztu i Preszburga, *dziewietnaście i jednę czwartą krajcara mon. konw.*

b) Od *quintale metrico netto* licząc po 111.6 kilogramów *sporco* w Medyolanie i Wenecyi trzy *liry austryackie i dziewiętnaście centezymów*, w innych miastach zamkniętych Lombardzko-Weneckich *jedna lira i pięćdziesiąt dziewięć i pół centezyma.*

Zmienione postanowienia te wejdą w życie wraz z §§. 1—5 i 8—20 rozporządzenia Ministerstwa Finansów na wstępie wspomnionego.

Baumgartner m. p.

Berichtigung.

In der im VIII. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes unter Nr. 28 kundgemachten Verordnung vom 28. September 1854, sind im zweiten Absatze des Punktes 1, nach dem Worte: »Amortisazions-Edikte« folgende Worte einzuschalten: »dergestalt ausgefertigt werden, daß deren Wirkung«.

SPROSTOWANIE.

W rozporządzeniu z dnia 28 Września 1854 w VIII Zeszycie Dziennika Rządu krajowego pod Nrem 28 ogłoszoném, należy zamieścić w ustępie drugim punktu 1go po słowach: „wystawiać edykta umorzenia co do tych papiérów rządowych“ następujące słowa: „z skutkiem moc mającym“.